

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 28454/2023
26.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Иване Рађеновић, председника већа, Владиславе Милићевић, Татјане Матковић Стефановић, Весне Мастиловић и Татјане Ђурица, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Комуналац“ Врбас, чији је пуномоћник Ненад Велички, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Тијанић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1619/22 од 13.07.2023. године, у седници одржаној дана 26.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1619/22 од 13.07.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 1619/22 од 13.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу П 649/2021 од 12.09.2022. године, ставом првим изреке, укинута је у целости решење јавног извршитеља Бранислава Дардића из ... И. Ивк. 63/2017 од 17.03.2017. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати износ од 140,41 динар и то појединачно наведене новчане износе са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног износа до исплате (све ближе означено и опредељено овим ставом изреке). Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати трошкове извршног поступка у износу од 1.281,60 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке, одбијен је тужбени захтев за исплату износа преко досуђеног, односно за износ од 1.261,27 динара и то појединачно наведених новчаних износа са законском затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног износа до исплате (све ближе означено и опредељено овим ставом изреке). Ставом петим изреке, одбијен је захтев тужиоца за исплату трошкова извршног поступка преко досуђеног, односно за износ од 11.534,40 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом шестим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 1619/22 од 13.07.2023. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе тужиоца и туженог и потврђена првостепена пресуда у побијеном одбијајућем, односно побијеном усвајајућем делу. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и туженог за нанаву трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Тужени је поднео одговор на ревизију са предлогом да се ревизија одбаца као недозвољена.

Одредбом члана 404. ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се разматре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18 18/20 и 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и потребе новог тумачења права. Због погрешно и непотпуно утврђеног стања и битне повреде одредаба парничног поступка (погрешна примена одредбе члана 232. ЗПП), на шта тужилац указује у ревизији, посебна ревизија се не може изјавити с обзиром на то да ти разлози нису прописани као ревизијски разлози за изјављивање посебне ревизије из одредбе члана 404. став 1. ЗПП. Са изнетих разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате поднета је 30.05.2017. године. Вредност предмета спора је 1.261,27 динара и поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано и новчано потраживање, у

коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то и ревизија тужиоца није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Ивана Рађеновић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић